

Højskoleforstanderens Træk. For at undgaa en vidtløftig Debat, der maaske kunde udsætte Sammenholdet for Fare, var det bleven bestemt, at kun Tyrstrup skulde besvare Enslevs Angreb. Nogen Ængstelse med Hensyn til Afstemningens Resultat nærrede man ganske vist ikke længer i Partiet, og navnlig var Enslevs Nederlag bleven helt sikret, efter at Arbejdernes Repræsentanter paa indtrængende Forestilling af Johannes Gaardbo og andre demokratisk sindede Præster havde besluttet sig til at svare „Stemmer ikke“. Men man vilde ikke være tilfreds med, at Enslevs Mistillidsvotum slet og ret nedstemtes. Man ønskede, det skulde ske paa en saa eftertrykkelig Maade, at han herefter var en politisk død Mand.

Frem og tilbage langsmed Væggen gik Gjørup som en Mørkets Hævnaand og gned urolig Fingerenderne mod hinanden bag paa Ryggen. Naar han engang imellem standsede og saae ud over Salen, faldt der fra Glødelamperne et Skær over hans Brilleglas, der gjorde dem hvide som blinde Øjne. Ingen havde været mere virksom end han for at faa dette Rigsdagsmøde tilrettelagt som en Slags offentlig Henrettelse. Hvad enten det galdt om at friste en af Enslevs Tilhængere til Frafald eller at true en vankelmødig Partifælle paa Mandatet, havde han vist den samme blodtørstige Iver. Det var ogsaa ham, der havde ført Samuelson og Pastor Stensballe sammen til deres første, hemmelige Forhandlinger om den nye Redaktørpost.

Under al denne Uro i Salen sad Enslev i utilgængelig Ensomhed og bladede i sine Papirer. Ikke en eneste